

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

**HOTĂRÂRE
În numele legii**

cu privire la acțiunea depusă de

Levițki Vasili împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea parțială a actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

Legalitatea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor privind încheierea prin nerealizare a concursului pentru ocuparea funcției de procuror, sub aspectul dreptului discreționar al Consiliului Superior al Procurorilor, obligației de desemnare a candidatului cu cel mai mare punctaj și motivării soluției adoptate.

*(Dosarul nr. 3d-46/24
NR. PIGD 2-22118822-01-3d-22032024)*

4 iulie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în ședință de judecată publică cererea de chemare în judecată depusă de Levițki Vasili împotriva Consiliului Superior al Procurorilor,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

Gîscă Veronica – *greșier*

constată următoarele:

ÎN FAPT

A. Poziția reclamantului

1. La 9 iulie 2024, Levițki Vasili, candidat la funcția de procuror în temeiul vechimii în muncă, a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Superior al Procurorilor solicitând: anularea punctului 3 din Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-184/2024 din 27 iunie 2024, în partea ce ține de încheierea prin nerealizare a concursului anunțat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-62/2023 din 23 martie 2023, pentru ocuparea funcției de procuror în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Principal; obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să emită actul administrativ individual favorabil prin care să fie desemnat câștigător al concursului respectiv; obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să propună Procurorului General numirea sa în funcția de procuror în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Principal.

2. În motivarea cererii, reclamantul a susținut că, prin Hotărârea nr. 1-62/2023 din 23 martie 2023, Consiliul Superior al Procurorilor a anunțat concursuri pentru candidații la funcția de procuror, cu cel puțin 10 ani vechime în muncă, înscriși la data de 23 martie 2023 în Registrul candidaților pentru suplinirea funcțiilor vacante, printre funcțiile vacante anunțate figurând și cea de procuror în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Principal.

3. La ședința Consiliului Superior al Procurorilor din 2 mai 2023, a fost examinată admisibilitatea dosarelor depuse în cadrul concursurilor, fiind constatat că reclamantul Levițki Vasili îndeplinește condițiile de eligibilitate pentru a candida la funcția de procuror.

4. Prin Hotărârea Colegiului pentru selecția și cariera procurorilor nr. 2-81/2023 din 13 mai 2023, s-a aprobat rezultatul final al evaluării reclamantului, acesta obținând un punctaj de 25,1 din 30 posibile, echivalent cu 83,66% sau nota medie de 8,366, conform fișei de apreciere a candidatului.

5. După această etapă, procedura de concurs a rămas fără continuare mai mult de un an, timp în care, potrivit reclamantului, Consiliul Superior al Procurorilor a omis să respecte cerințele de transparență prevăzute de lege.

6. La data de 13 iunie 2024, Consiliul Superior al Procurorilor a reluat procedura de selecție a procurorilor înscriși în concursurile anunțate prin Hotărârea nr. 1-62/2023. În aceeași zi, Consiliul Superior al Procurorilor a emis Hotărârea nr. 1-171/2024 privind procedura de selecție a candidatului la funcția de procuror, cu 10 ani vechime în muncă, în persoana reclamantului Levițki Vasili.

7. În baza acestei hotărâri, reclamantului i-a fost stabilit un nou punctaj, de 46,77 din 60 posibile, reprezentând 77,95% sau nota medie de 7,795. Reclamantul menționează că acest punctaj este considerabil mai mic decât cel obținut anterior, în cadrul aceleiași proceduri de concurs, diferență care nu i-a fost explicată sau motivată de autoritate.

8. La ședința Consiliului Superior al Procurorilor din 27 iunie 2024, s-a examinat subiectul desemnării câștigătorilor concursurilor anunțate prin Hotărârea nr. 1-62/2023. În urma deliberărilor, Consiliul Superior al Procurorilor a emis Hotărârea nr. 1-184/2024 din aceeași dată, prin care s-a dispus încheierea prin nerealizare a concursului în partea ce ține de ocuparea funcției de procuror în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Principal.

9. Potrivit motivării inserate în hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor, în privința candidaților Levițki Vasili, Zmeu Sergiu, Cujbă Veaceslav și Hadji Evgheni nu a fost întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi desemnați câștigători ai concursurilor pentru ocuparea funcțiilor vacante de procuror. În consecință, Consiliului Superior al Procurorilor a considerat concursul în partea referitoare la funcția de procuror în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Principal ca fiind eșuat și l-a declarat încheiat prin nerealizare.

10. Reclamantul consideră însă că, după reluarea procedurii și după atribuirea noului punctaj, el figura cu cel mai mare punctaj în lista concurenților pentru funcția respectivă și, potrivit prevederilor legale și regulamentare, trebuia desemnat câștigător.

11. Acesta susține că membrii Consiliului Superior al Procurorilor erau obligați să voteze pro sau contra asupra subiectului înscris pe ordinea de zi și nu aveau posibilitatea de a se abține de la vot sau de a evita exprimarea unei soluții clare prin încheierea concursului ca fiind „nerealizat”.

12. În opinia reclamantului, prin soluția adoptată, Consiliului Superior al Procurorilor a comis un abuz, întrucât nu a pronunțat o hotărâre explicită de respingere a candidaturii sale și a camuflat refuzul de a-l desemna câștigător sub

forma încheierii concursului prin nerealizare, lipsind astfel o decizie motivată care să-i permită să cunoască motivele respingerii candidaturii.

13. Reclamantul invocă dispozițiile art. 24 alin. (5) și alin. (6) din Regulamentul privind procedura de selecție a procurorilor, potrivit cărora candidații trebuie desemnați în funcțiile scoase la concurs în ordinea descrescătoare a punctajului obținut, iar Consiliul Superior al Procurorilor are obligația să țină cont de punctajul acordat de Colegiul pentru selecția și evaluarea procurorilor, de nota obținută la examenul susținut la Institutul Național al Justiției, precum și de alte criterii legale.

B. Poziția pârâtului

14. Prin referința depusă la data de 15 august 2024, Consiliul Superior al Procurorilor a solicitat respingerea acțiunii ca fiind inadmisibilă și, în subsidiar, neîntemeiată.

15. Consiliul a susținut că Hotărârea sa nr. 1-184/2024 din 27 iunie 2024, contestată de reclamant, nu constituie un act administrativ individual în sensul art. 10 din Codul administrativ, ci reprezintă o operațiune administrativă care nu produce prin ea însăși efecte juridice, fiind parte a procedurii prealabile emiterii actului administrativ final – respectiv ordinul Procurorului General de numire în funcție.

16. A menționat că procedura de selecție a procurorilor este complexă, constând în mai multe etape succesive: depunerea cererii și a dosarului, evaluarea dosarului și interviul susținut în fața Consiliului Superior al Procurorilor. Prin urmare, punctajul obținut de candidatul Levițki Vasili la etapa evaluării nu îl îndreptățește automat să fie declarat câștigător al concursului.

17. Consiliul Superior al Procurorilor a precizat că, în temeiul art. 24 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, decizia finală privind desemnarea câștigătorului aparține Consiliului, care trebuie să țină cont de mai mulți factori, printre care: punctajul obținut în evaluările efectuate de Colegiul pentru selecția și cariera procurorilor; rezultatele interviului în fața Consiliului Superior al Procurorilor; criterii precum integritatea, conduita, aptitudinile profesionale și alte informații relevante despre cariera candidatului.

18. În acest context, pârâtul a arătat că, deși reclamantul a obținut un punctaj ridicat în cadrul evaluărilor, interviul susținut în fața Consiliului Superior al Procurorilor nu a întrunit voturile necesare pentru desemnarea sa drept câștigător al concursului.

19. Consiliul a subliniat că, în ședința din 27 iunie 2024, niciunul dintre candidații evaluați pentru funcția de procuror în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Principal nu a obținut numărul necesar de voturi, motiv pentru care concursul a fost declarat încheiat prin nerealizare.

20. A invocat că decizia nu este lipsită de motivare și că interviul constituie etapa decisivă, în cadrul căreia membrii Consiliului Superior al Procurorilor își formează convingerea proprie și votează în mod independent. Faptul că reclamantul a obținut cel mai mare punctaj la evaluare nu impune CSP obligația de a-l desemna câștigător, întrucât legea nu exclude marja de apreciere a autorității în etapa interviului și a votului.

21. De asemenea, a susținut că reclamantul nu a indicat în concret care drept sau libertate i-ar fi fost vătămăte prin hotărârea contestată și nu a demonstrat existența unui drept subiectiv afectat, invocând prevederile art. 17 și art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ referitoare la inadmisibilitatea acțiunii în lipsa unui drept vătămăte.

22. Pârâtul a mai arătat că acțiunea reclamantului nu este întemeiată nici sub aspectul obligației Consiliului Superior al Procurorilor de a desemna automat câștigător candidatul cu punctajul cel mai mare, întrucât: selecția procurorilor implică o evaluare globală a tuturor aspectelor relevante privind persoana candidatului; rezultatul interviului și votul membrilor Consiliului Superior al Procurorilor au caracter decisiv și discreționar; numirea în funcție este atributul exclusiv al Procurorului General, la propunerea Consiliului Superior al Procurorilor.

23. Consiliul Superior al Procurorilor a invocat și jurisprudența Curții Constituționale, arătând că autonomia și discreția Consiliului Superior al Procurorilor în procedura de selecție a procurorilor sunt esențiale pentru garantarea independenței și imparțialității, astfel că instanța de judecată nu poate substitui evaluarea de fond a Consiliului.

24. A concluzionat că simpla existență a unui punctaj mai mare nu conferă reclamantului un drept subiectiv la numirea în funcție, iar hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor reprezintă doar o etapă procedurală în parcursul administrativ, nefiind în sine un act administrativ individual care să poată fi anulat în contencios administrativ.

25. În consecință, Consiliului Superior al Procurorilor a solicitat respingerea acțiunii ca fiind inadmisibilă și, în subsidiar, neîntemeiată, cu menținerea Hotărârii nr. 1-184/2024 din 27 iunie 2024.

C. Obiecții reclamantului la referința pârâtului

26. La 7 aprilie 2025, reclamantul a depus în scris obiecții la referința Consiliului Superior al Procurorilor, prin care a susținut că Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-184/2024 reprezintă un act administrativ individual și constituie actul final al procedurii administrative inițiate prin Hotărârea CSP nr. 1-62/2023, deoarece produce efecte juridice prin respingerea candidaturii sale și încheierea concursului prin nerealizare.

27. A arătat că, potrivit art. 10 din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție care reglementează un caz individual în domeniul dreptului public și produce efecte juridice nemijlocite, iar în speță, Hotărârea CSP a afectat direct dreptul său de a ocupa funcția vizată, motiv pentru care are calitatea de persoană vătămată în sensul art. 17 Cod administrativ.

28. Reclamantul a mai susținut că dreptul discreționar al autorității administrative nu este absolut, ci limitat de lege, de principiile egalității, transparenței și imparțialității, iar respingerea candidaturii sale, deși a obținut cel mai mare punctaj, nu a fost motivată în mod suficient, fiind arbitrară și lipsită de fundament legal.

29. A arătat că Consiliului Superior al Procurorilor nu a demonstrat existența unor criterii obiective care să justifice încheierea concursului prin nerealizare și că, în lipsa unei decizii motivate privind respingerea candidaturii sale, i-a fost încălcat dreptul la muncă și accesul în funcția publică, astfel cum este protejat de art. 39 alin. (1) și art. 3 din Codul administrativ.

30. În concluzie, reclamantul a solicitat admiterea integrală a acțiunii, considerând că referința Consiliului Superior al Procurorilor este neîntemeiată și arbitrară și trebuie respinsă.

B. Poziția părților în ședință publică

31. Ședința de judecată a fost inițial fixată pentru data de 5 iunie 2025, însă nu a avut loc din motivul delegării judecătorului raportor. Ulterior, cauza a fost stabilită spre examinare pentru data de 4 iulie 2025.

32. Reclamantul Levițki Vasili, prin cererea depusă la data de 14 mai 2025, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

33. La ședința din 4 iulie 2025, reclamantul nu s-a prezentat, deși a fost citat în mod legal. S-a prezentat reprezentantul pârâtului, Consiliul Superior al Procurorilor, în persoana dlui Găinaru, împuternicit în baza procurii.

34. Completul de judecată a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa reclamantului și a procedat la examinarea acesteia în fond.

35. În ședință publică, reprezentantul Consiliului Superior al Procurorilor a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. Alte cereri sau demersuri procesuale nu au fost formulate de către părți.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

36. Art. 125¹alin. (3) din Constituție:

„Consiliul Superior al Procurorilor asigură numirea, transferarea, promovarea în funcție și aplicarea măsurilor disciplinare față de procurori.”

37. Art. 10 alin. (1) din Codul administrativ:

„Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.”

38. Art. 15 alin. (1) și (2) Cod administrativ:

„Operațiunile administrative sînt manifestările de voință sau activitățile autorităților publice care nu produc ca atare efecte juridice.

Operațiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepția operațiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terț.”

39. Art. 16 Cod administrativ:

Dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci cînd aplică o dispoziție legală.

Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.”

40. Art. 17 din Codul administrativ:

„Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.”

41. Art. 20 din Codul administrativ:

„Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.”

42. Art. 39 din Codul administrativ:

„Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit.

Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.”

43. Art. 78 alin. (1) din Codul administrativ:

„Procedura administrativă se finalizează prin efectuarea unei operațiuni administrative sau prin emiterea unui act administrativ individual, respectiv încheierea unui contract administrativ.”

44. Art. 189 alin.(1) din Codul administrativ:

„Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.”

45. Art. 191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează: a) în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor;”

46. Art. 193 alin. (3) și (3¹) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează acțiunile în contencios administrativ și cererile de recurs în complete din 3 judecători.

În scopul uniformizării practicii judecătorești, completul din 3 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 5 judecători, iar completul din 5 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 9 judecători.”

47. Art. 194 alin.(1) din Codul administrativ:

„În procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.”

48. Art. 206 alin.(1) din Codul administrativ:

„O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).”

49. Art. 207 alin.(1), (2) lit. e) din Codul administrativ:

„Instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ.

Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;”

50. Art. 118 alin. (1), (3) din Codul administrativ:

„Motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.”

51. Art. 209 alin. (1), (2) din Codul administrativ:

„Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

52. Art. 219 alin. (1) (3) din Codul administrativ:

„Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.”

53. Art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ:

„Examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sânt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit.a)–e).”

54. Art. 225 alin.(1) și (2) din Codul administrativ:

„Instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.”

55. Art. 19 alin. (1) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură:

„Selecția candidaților la funcția de procuror și cariera procurorilor se fac prin concurs, avînd drept scop asigurarea unui proces de selecție obiectiv, imparțial și transparent, care să garanteze alegerea celor mai buni candidați pentru funcția respectivă.”

56. Art. 23 alin. (2) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură:

„În cadrul concursului, candidații și, în cadrul procedurii de evaluare a performanțelor, procurorii sînt apreciați în baza următoarelor criterii principale: a) nivelul de cunoștințe și aptitudinile profesionale; b) capacitatea de aplicare în practică a cunoștințelor; d) calitatea și eficiența activității în funcția de procuror; e) respectarea regulilor de etică profesională;”

57. Art. 24 alin. (5) și (6) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură:

„Candidații solicită desemnarea în funcțiile scoase la concurs în ordinea descrescătoare a punctajului obținut la Colegiul pentru selecția și evaluarea procurorilor. Decizia cu privire la desemnarea candidaților la funcțiile vacante de procuror se ia de către Consiliul Superior al Procurorilor în baza propriului regulament, ținând cont de funcția selectată de candidat, de punctajul acordat de către Colegiul pentru selecția și evaluarea procurorilor, de nota obținută la examenul susținut în fața Comisiei de absolvire a Institutului Național al Justiției, de criteriile prevăzute la art.23 alin.(2), precum și de alte informații relevante de care dispune Consiliul Superior al Procurorilor legate de cariera și integritatea candidatului.

La ședința următoare, Consiliul Superior al Procurorilor propune Procurorului General numirea în funcție a câștigătorului concursului.”

58. Art. 25 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură:

„Numirea în funcțiile de procuror, procuror-șef al procuraturii, adjunct al procurorului-șef al procuraturii, procuror-șef al subdiviziunii Procuraturii Generale sau adjunct al procurorului-șef al subdiviziunii Procuraturii Generale se face prin ordinul Procurorului General, la propunerea Consiliului Superior al Procurorilor.

În termen de 5 zile lucrătoare de la primirea propunerii, Procurorul General este obligat să adopte o decizie. Procurorul General poate refuza motivat candidatura prezentată pentru numire în funcție. Consiliul Superior al Procurorilor poate propune în mod repetat aceeași candidatură cu votul a 2/3 din membrii săi. Această propunere este obligatorie pentru Procurorul General.

Candidatul la funcția de procuror-șef al Procuraturii UTA Găgăuzia este propus de către Adunarea Populară a Găgăuziei cu cel puțin 3 luni înainte de intervenirea vacanței funcției sau, în cazul în care aceasta intervine înainte de expirarea mandatului, în termen de 2 luni de la intervenirea vacanței.

Notă: Se declară neconstituțional art.25 alin.(3) conform [Hot. Curții Constituționale nr.4 din 14.04.2025](#), în vigoare 14.04.2025

(4) Mandatul de procuror-șef al procuraturii, cel de adjunct al procurorului-șef al procuraturii, cel de procuror-șef al subdiviziunii Procuraturii Generale și cel de adjunct al procurorului-șef al subdiviziunii Procuraturii Generale este de 5 ani. Aflarea în aceeași funcție a acestora nu poate depăși 2 mandate consecutive. La încheierea mandatului, persoanei i se propune numirea, fără concurs, în una din funcțiile vacante de procuror, cu excepția funcției de procuror-șef.

ADMISIBILITATEA ACȚIUNII

59. Completul de judecată reține că, potrivit art. 191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție este competentă să soluționeze în primă

instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ îndreptate împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Procurorilor.

60. În prezenta cauză, reclamantul Levițki Vasili a depus la data de 9 iulie 2024 o acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, solicitând anularea Hotărârii nr. 1-184/2024 din 27 iunie 2024.

61. Deși reclamantul nu a indicat expres data la care a luat cunoștință de hotărârea contestată și la dosar nu există dovezi certe privind momentul comunicării acesteia, instanța reține că acțiunea a fost introdusă la doar 12 zile de la data emiterii hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor, astfel încât aceasta se încadrează în termenul de 30 de zile prevăzut de art. 209 alin. (1) din Codul administrativ.

62. Totodată, Completul constată că reclamantul are calitate procesuală activă, în sensul art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, întrucât se consideră persoană vătămată prin actul administrativ contestat.

63. De asemenea, Completul apreciază că Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-184/2024 constituie un act administrativ individual în sensul art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, întrucât vizează situația juridică individuală a reclamantului în cadrul concursului pentru ocuparea funcției de procuror în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Principal, și produce efecte juridice directe asupra drepturilor și intereselor acestuia.

64. În consecință, Completul constată că acțiunea este depusă în termen, îndeplinește condițiile de formă și fond prevăzute de lege și este, prin urmare, admisibilă.

STAREA DE FAPT CONSTATATĂ DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

65. Din actele dosarului rezultă că, la data de 23 martie 2023, Consiliul Superior al Procurorilor a emis Hotărârea nr. 1-62/2023, prin care a anunțat mai multe concursuri pentru ocuparea funcțiilor vacante de procuror, inclusiv pentru funcția de procuror în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Principal.

66. Reclamantul Levițki Vasili, candidat la funcția de procuror în temeiul vechimii în muncă, era înscris în Registrul candidaților și a participat la concurs, fiind evaluat inițial de Colegiul pentru selecția și cariera procurorilor. Potrivit Hotărârii Colegiului nr. 2-81/2023 din 13 mai 2023, reclamantul a obținut un punctaj de 25,1 din 30 posibile, echivalent cu 83,66%, respectiv o notă medie de 8,366.

67. După o perioadă de întrerupere a procedurii, la data de 13 iunie 2024, Consiliul Superior al Procurorilor a reluat concursul, emițând Hotărârea nr. 1-171/2024, prin care a dispus reevaluarea candidaților. În urma reevaluării efectuate de Colegiu, reclamantul Levițki Vasili a obținut un punctaj de 46,77 din 60 posibile,

reprezentând 77,95%, respectiv o notă medie de 7,795, conform fișei de apreciere a candidatului.

68. La ședința Consiliului Superior al Procurorilor din 27 iunie 2024, a fost examinat subiectul desemnării câștigătorilor concursurilor anunțate prin Hotărârea nr. 1-62/2023. În urma deliberărilor, CSP a emis Hotărârea nr. 1-184/2024, prin care s-a dispus încheierea prin nerealizare a concursului pentru ocuparea funcției de procuror în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Principal, motivând că niciunul dintre candidați, inclusiv reclamantul, nu a întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi desemnat câștigător.

69. Instanța reține că, potrivit înscrisurilor din dosar, reclamantul a susținut că, în baza punctajelor obținute, figura pe primul loc în lista candidaților și considera că Consiliului Superior al Procurorilor avea obligația să-l desemneze câștigător. De asemenea, reclamantul a susținut că hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nu conține o motivare suficientă privind motivele pentru care candidatura sa nu a fost acceptată și că soluția adoptată echivalează cu un refuz nejustificat de a fi desemnat câștigător.

70. Din analiza actelor administrative contestate și a înscrisurilor depuse la dosar, instanța constată că Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-184/2024 prevede expres că în privința candidaților la funcția de procuror în Procuratura UTA Găgăuzia, inclusiv reclamantul Levițki Vasili, nu a fost întrunit numărul necesar de voturi pentru desemnarea câștigătorului concursului, ceea ce a determinat încheierea procedurii prin nerealizare.

71. Alte elemente relevante reținute de instanță constau în faptul că procedura de selecție presupune, potrivit art. 24 alin. (5) și (6) din Legea nr. 3/2016, și aprecierea integrității, conduitei, aptitudinilor profesionale ale candidaților și a altor informații relevante despre cariera acestora, aspecte asupra cărora Consiliului Superior al Procurorilor are marjă de apreciere și care nu au fost înlăturate prin probe contrare în prezenta cauză.

APRECIEREA INSTANȚEI

72. Cu referire la fondul acțiunii, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că acțiunea în contencios administrativ depusă de Levițki Vasili împotriva Consiliului Superior al Procurorilor este neîntemeiată și, în temeiul art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, urmează a fi respinsă, pentru considerentele ce urmează.

73. Instanța reține că Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-184/2024 din 27 iunie 2024, prin care s-a dispus încheierea prin nerealizare a concursului pentru funcția de procuror în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Principal, reprezintă un act administrativ individual în sensul art. 10 alin. (1) din

Codul administrativ. Deși Consiliul Superior al Procurorilor a susținut că hotărârea contestată ar constitui doar o operațiune administrativă, instanța apreciază că aceasta produce efecte juridice directe asupra situației juridice a reclamantului, întrucât a pus capăt procedurii de concurs fără desemnarea câștigătorului, afectând astfel posibilitatea reclamantului de a fi propus pentru numirea în funcția vizată. Prin urmare, excepția Consiliului Superior al Procurorilor privind inadmisibilitatea acțiunii este nefondată.

74. Instanța mai constată că Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-184/2024 are caracter definitiv în cadrul procedurii administrative desfășurate de Consiliul Superior al Procurorilor, întrucât a consfințit finalizarea concursului prin nerealizare, fără emiterea unui act administrativ favorabil în favoarea reclamantului. În lipsa unui alt act administrativ ulterior emis de Procurorul General, această hotărâre este actul final al procedurii administrative și poate fi supusă controlului de legalitate în contencios administrativ, în conformitate cu art. 78 alin. (1) și art. 189 alin. (1) din Codul administrativ.

75. Totodată, instanța constată că, potrivit art. 24 alin. (5) și (6) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și art. 16 din Codul administrativ, procedura de selecție a procurorilor presupune exercitarea dreptului discreționar al Consiliului Superior al Procurorilor, acesta fiind îndreptățit să aprecieze nu doar punctajele obținute de candidați, ci și alte aspecte relevante precum integritatea, conduita, aptitudinile profesionale și orice informații legate de cariera și reputația candidaților. În acest context, instanța subliniază că dreptul discreționar nu este unul arbitrar, însă conferă autorității administrative o marjă de apreciere, pe care instanța nu o poate substitui cu propria sa apreciere asupra oportunității deciziei administrative.

76. Deși reclamantul a obținut un punctaj înalt în urma evaluărilor Colegiului pentru selecția și cariera procurorilor și în urma interviului, acest fapt nu conferă automat un drept subiectiv de a fi desemnat câștigător al concursului. Consiliul Superior al Procurorilor are competența legală să decidă în privința desemnării candidatului, ținând cont inclusiv de votul majorității membrilor săi. Accesul în funcția publică este un drept condiționat de procedura legală de selecție, iar înscrierea în Registru și obținerea celui mai mare punctaj nu conferă prin ele însele un drept subiectiv cert la numirea în funcție. Simpla participare la concurs și obținerea celui mai mare punctaj nu determină un drept absolut și imediat la numirea în funcție.

77. În speță, Consiliul Superior al Procurorilor a motivat în mod clar că niciunul dintre candidați, inclusiv reclamantul, nu a întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi desemnat câștigător, ceea ce a determinat soluția de încheiere a concursului prin nerealizare. Lipsa voturilor necesare echivalează, în drept, cu o respingere tacită a candidaturii, chiar dacă Consiliul nu a emis o hotărâre expresă de respingere, iar

instanța nu poate obliga Consiliul Superior al Procurorilor să emită un act administrativ favorabil în lipsa întrunirii votului legal. Instanța apreciază că această decizie reflectă exercitarea dreptului discreționar și nu constituie un act arbitrar, fiind întemeiată pe votul exprimat de membrii Consiliului Superior al Procurorilor, fără indicii că aceștia ar fi acționat cu rea-credință sau în mod abuziv.

78. De asemenea, instanța constată că Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-184/2024 este motivată suficient, fiind indicată explicit cauza pentru care nu a fost desemnat un câștigător și concursul a fost încheiat prin nerealizare. Argumentul reclamantului potrivit căruia Consiliul Superior al Procurorilor ar fi fost obligat să-l desemneze câștigător doar în baza punctajului cel mai mare nu poate fi primit, întrucât legea nu instituie o obligație automată în acest sens, ci consacră marja de apreciere a autorității.

79. Susținerea reclamantului privind pretinsa vătămare a dreptului său la muncă și acces în funcția publică este neîntemeiată, deoarece dreptul la muncă și accesul în funcția publică nu presupun un drept absolut și necondiționat la ocuparea funcției vizate, ci sunt condiționate de rezultatele selecției și de decizia Consiliului Superior al Procurorilor, care implică o apreciere complexă și discreționară. Instanța nu poate substitui autoritatea publică în evaluarea datelor de fond ale candidaților și nici nu poate obliga Consiliului Superior al Procurorilor să adopte o anumită soluție în privința numirii. Verificarea instanței se limitează la legalitatea actului, nu la oportunitatea sau temeinicia alegerii făcute de autoritatea administrativă.

80. Analizând actele dosarului, Completul constată că Consiliului Superior al Procurorilor și-a exercitat dreptul discreționar în limitele legii, a luat în considerare toate faptele relevante și nu a adoptat o soluție arbitrară. Neîntrunirea numărului necesar de voturi pentru desemnarea câștigătorului reprezintă o circumstanță legală care justifică soluția de încheiere prin nerealizare a concursului. Hotărârea contestată este conformă dispozițiilor art. 118 din Codul administrativ, întrucât cuprinde motivele de fapt și de drept care au stat la baza soluției adoptate.

81. În consecință, instanța apreciază că Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-184/2024 nu este afectată de vicii de legalitate care să atragă anularea acesteia, iar acțiunea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

82. Din aceste motive, în conformitate cu art.191 alin.(5) lit.a), art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Levițki Vasili împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea parțială a actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Hotărârea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc